

Bemærkninger til lovforslaget.

Indtil 1941 var det overladt til de enkelte brandvæsener at drage omsorg for uddannelsen af deres mandskab. I 1941 nedsatte justitsministeriet et udvalg til at overveje, hvilke foranstaltninger der burde træffes til styrkelse af brandvæsenet. På grundlag af udvalgets betænkning indførtes der i 1941 og 1942 obligatoriske kursus for brandinspektører og stedfortrædere for brandinspektører i købstæder, flækker og landkommuner med bymæssig bebyggelse. I 1943 indførtes der endvidere obligatoriske kursus for depotmestre ved kommunale brandvæsener i de nævnte kommuner.

Brandlovskommissionen af 1945, der havde til opgave at foretage en revision af lovgivningen om brandvæsenets ordning uden for København, foreslog, at brandinspektører og andre befalingsmænd samt brandmandskab med kvalificeret arbejde skulle gennemgå en særlig uddannelse. Loven om brandvæsenet i købstæderne og på landet, der bygger på kommissionens betænkning, gennemførte den foreslåede uddannelsesordning, idet det dog blev overladt til justitsministeren at træffe bestemmelse om indførelse af obligatorisk uddannelse for de pågældende. På baggrund af den ved loven gennemførte nyordning, hvorefter der i samtlige kommuner — også sognekommuner — skulle ansættes brandinspektører, indførtes der i 1962 lokale kursus for brandinspektører i sognekommuner uden kommando på brandstedet.

I 1963 nedsatte justitsministeriet et udvalg med den opgave at stille forslag om uddannelse af brandvæsernes personel. Udvalget bestod af repræsentanter for justitsministeriet, politimesterforeningen, civilforsvarskorpset, Dansk Kommunal Arbejderforbund og De danske Redningskorps samt af en distriktsbrandinspektør og Københavns brandchef. Udvalget, der afgav betænkning i 1964 (betænkning nr. 356/1964) foreslog, at brandinspektører og andre befalingsmænd, brandmandskab med kvalificeret arbejde (røgdykkere og depotmestre) og alt heltidsbeskæftiget brandmandskab skulle gennemgå en obligatorisk uddannelse på en central brandskole og have bestået en afsluttende prøve med tilfredsstillende resultat. Brandinspektører i sognekommuner uden kommando på brandstedet skulle dog alene deltage i lokale kursus og øvelser.

Udvalget har i sin betænkning fremhævet, at den gældende uddannelsesordning ikke tilfredsstillende det behov, som udviklingen har skabt. De seneste

års udvikling inden for brand- og bygningslovgivningen har for brandinspektørernes vedkommende bevirket, at kursus som de hidtil afholdte næppe mere kan betegnes som fyldestgørende. Med den revolutionerende udvikling inden for industrien og vejtrafikens enorme stigning følger en oplagring, transport og anvendelse af brandfarlige vædsker, flaskegas og mange andre brandfarlige stoffer, som går langt ud over, hvad der tidligere har været kendt, og som stærkt forøger brandrisikoen, herunder risikoen for brande, som er vanskelige at bekæmpe. Denne udvikling og udviklingen i slukningsmetoder og slukningsmateriel gør en effektivisering af både den teoretiske og praktiske uddannelse påkrævet. Udvalget har endvidere fremhævet, at der principielt er væsentlige fordele forbundet med undervisning under ophold på en central brandskole, der erfaringsmæssigt muliggør en grundigere og mere ensartet uddannelse end undervisning på lokalt plan.

Udvalgets forslag har fået tilslutning fra Den danske Købstadforening, Foreningen „Bymæssige Kommuner“ og De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark.

Efter justitsministeriets opfattelse er det særdeles ønskeligt at få etableret en central brandskole som foreslået af udvalget. Da der er mulighed for at leje egnede lokaler til skolen hos Gentoftes brandvæsen fra 1. april 1965, vil skolen hurtigt kunne komme i drift.

Det foreliggende forslag er udarbejdet på grundlag af det i udvalgets betænkning s. 34-37 indeholdte lovudkast og er i alt væsentligt i overensstemmelse hermed. Forslaget fordeler dog udgifterne ved uddannelsen efter andre retningslinjer end de af udvalget foreslåede. Der henvises herom til bemærkningerne til den i forslagens § 1, nr. 1, foreslåede affattelse af § 9, stk. 3.

Forslaget fremtræder som en ændring af brandloven for købstæderne og landet og omfatter således ikke København, der siden 1934 har haft sin egen brandskole. Det forudsættes imidlertid, at Københavns brandvæsens personel — i det omfang skolens kapacitet tillader det, navnlig i tilfælde af ledige pladser på de enkelte kursus — efter nærmere forhandling mellem justitsministeriet og Københavns magistrat vil kunne optages på brandskolen mod betaling af de hermed forbundne udgifter.